

TRIBUNALES DOCENTES 2018. ESPECIALIDAD: DANÉS

Acceso al Cuerpo de Profesores de Escuelas Oficiales de Idiomas

TEKSTANALYSE

Burkaforbud gavner ekstremisterne

Dagbladet Politiken kroniken 5. dec. 2017

Özlem Sara Cekic

Jeg er grundlæggende imod, at man kriminaliserer holdninger. For alle holdninger er lige legitime, så længe de ikke opfordrer til vold. **Naturligvis** skal handlinger kunne straffes, hvis de opfordrer til vold. Men at en kvinde vælger at dække sig til med burka, er hverken noget, der indskrænker danskernes frihed eller truer landets sikkerhed. Jeg har aldrig forstået – og kommer heller aldrig til at forstå – hvorfor nogle kvinder vælger at gå med burka eller niqab. Jeg har fået fortalt af nogle af de kvinder, der dækker sig til, at de ikke vil tiltrække sig **opmærksomhed**. Men er det ikke præcis det, man gør, når man kommer gående ned ad gaden med det mørke stof flagrende på sin krop som et sort spøgelse?

For mig repræsenterer burkaen en formørket holdning. Men formørkede holdninger forsvinder ikke ved, at vi forbyder dem. Tværtimod får de deres eget liv i endnu mørkere rum, hvor de glider rundt imellem hinanden som små, giftige slanger, der bider alle dem, som kommer i berøring med dem. I stedet for forbud må vi insistere på, at vi med den demokratiske samtale og den kritiske debat kan rykke holdninger. Vi skal tro på styrken i vores demokrati. Når vi gradbøjer vores grundlæggende rettigheder, giver vi Hizb ut-Tahrir præcis det, de kæmper for: Et svagere demokrati.

Samtidig giver vi Hizb ut-Tahrir et hyklerkort i hånden. Nemlig at vores **ytringsfrihed** og religionsfrihed, som vi vægter højt for alle og enhver, ikke gælder alle alligevel. [...]

Et flertal på Christiansborg hælder vand på Hizb ut-Tahrirs mølle, når de foreslår burkaforbud, forbud mod drengemaskering eller lukning af *alle* muslimske friskoler.

Her vil jeg gerne indskyde, at skoler, der ikke lever op til lovgivningen, selvfølgelig skal lukkes – uanset om de er muslimske, kristne eller jødiske. Men at lukke skolerne, **udelukkende** fordi der går muslimske børn i dem, er for mig udtryk for en klassisk hetz mod et religiøst mindretal, og det har historisk set aldrig ført noget godt med sig. Med disse forslag i hånden hverver Hizb ut-Tahrir medlemmer fra Den Røde Plads på Nørrebro. Med de forslag argumenterer Hizb ut-Tahrir for, at Vesten er i krig med muslimer og islam. Og med de forslag udstiller de den holdning, at vi danskeres højtelskede **frihedsrettigheder** kun gælder dem, der ligner danskerne selv.

Hizb ut-Tahrirs største motivationskraft er den energi, eksklusionen giver. Med den mobiliserer de unge til at søge udemokratiske fællesskaber og kvinderne til at dække sig til for omverden. De mobiliserer ikke med vold eller tvang, men med demokratiets vigtigste redskab – samtalen. Hal Koch kaldte demokratiet en uafsluttet samtale. Det har mange politikere på Christiansborg tilsyneladende glemt. I hvert fald har en stor del af dem for længst opgivet at bruge samtalen som redskab.

Jeg er fundamentalt uenig med Hizb ut-Tahrir i deres kritik af demokrati som styreform, men de har ret i én ting: så længe vores frihedsrettigheder ikke gælder alle, så virker vores demokrati en anelse hyklerisk. Nu vil et flertal i Folketinget bestående af Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet og regeringen indføre et såkaldt "**maskeringsforbud**", der naturligvis blot er et maskeret burkaforbud, som er blevet muligt efter en dom fra Menneskerettighedsdomstolen blåstemplede Frankrigs burkaforbud. [...]

For mig er det helt afgørende, at også dem, jeg ikke forstår, har frihed til **forskellighed**. Staten skal ikke lovgive om, hvilken påklædning den enkelte skal gå med.

Det irriterer mig grænseløst, at vi i et demokrati er begyndt at operere med et meningspoliti, der begrænser religiøse forkynnderes ytringsfrihed. Nu vil et flertal også have et sædelighedspoliti, som vi kender fra Iran, der holder øje med kvindernes beklædning. Er det virkelig dansk demokrati anno 2017, at svaret på alle udfordringer er forbud, udvisninger og straf? I mine øjne er det udtryk for en demokratisk dovenskab. Vores politikere bør til enhver tid se det som en af deres vigtigste opgaver at overbevise flere til at tilslutte sig demokratiets kerneværdier. Kun dovne demokrater vælger signalpolitikken frem for at kaste deres energi og argumenter ind i arbejdet med at løse de reelle problemer, som kultursammenstødene skaber. [...]

Skal dansk politi virkelig rende rundt på gaden for at fange de tre burkklædte kvinder og 150 niqabklædte kvinder, der er i Danmark (ifølge Københavns Universitet seneste optælling), samtidig med at bandekrigen raser? Og hvad skal politiet gøre, hvis kvinden nægter at vise sit ansigt? Skal hun have en bøde, og hvor stor skal den være? Eller skal hun lægges i benlås af en betjent, mens en anden betjent prøver at hive hendes slør af? Hvad skal betjentene gøre, hvis hun fortsat vil modsætte sig? Skal hun anholdes og hvor længe? Skal hendes børn tvangsanbringes, hvis hun efter løsladelse igen hopper i sin burka? [...]

Men vi almindelige muslimer må heller aldrig læne os tilbage og forvente, at forandringen alene kommer fra andre. Lige så vigtigt, det er at undgå indskrænkninger i demokratiet og ytringsfriheden, lige så vigtigt er det at bekæmpe den radikalisering, der sker i periferien af muslimske miljøer. Hvis ikke vi får stoppet den udvikling, kan myndighederne lave nok så mange ekstrakontroller i lufthavne, overvågningssystemer og udrejseforbud. Det kommer ikke til at stoppe ekstremismen. Vi må tage et personligt ansvar for, at vores religion ikke bliver misbrugt. Vi må sige fra, når undertrykkelsen retfærdiggøres eller begrundes i Islam. Vi må holde op med at være det tavse flertal, der bliver taget som gidsler af ekstremisterne og politikerne. [...]

Hvad gør vi så i mellemtiden med kvinder der dækker sig til? Myndigheder, enkeltpersoner, imamer og muslimske miljøer skal insistere på dialogen med disse kvinder. Det vil tage tid at bygge broen, og vi må leve med at burkklædte kvinder har frihed til forskellighed. Men vi må også insistere på, at friheden ikke er gratis, og prisen må kvinderne betale selv.

I et frit demokratisk samfund mener jeg, at det må og skal være fuldt legitimt for en arbejdsplads at kræve af sine medarbejdere, at man kan se hinandens ansigter uden at blive skudt i skoene, at man diskriminerer. Derfor er konsekvensen for de kvinder, der tildækker deres ansigt, at de begrænser deres egne jobmuligheder, og dermed ikke står fuldt til rådighed for arbejdsmarkedet. Det vil i yderste tilfælde betyde, at de ikke kan modtage kontanthjælp. Ligeledes må og skal det også være fuldt legitimt at kræve, at man skal se kvindernes ansigter, når de skal identificeres, når de tager bussen eller flyet, eller når de er i kontakt med de offentlige myndigheder. Den pris må kvinderne betale for deres valg. Det kan i mine øjne ikke være anderledes.

Jeg tror ikke på, at det vil tjene det danske demokrati, hvis vi med lovgivningen tvinger kvinderne til en bestemt påklædning. I et demokrati er der plads til uenighed og forskellighed. Vi rykker holdninger med samtale og ikke forbud. Det har Hizb ut-Tahrir for længst forstået. Nu mangler vi bare Socialdemokratiet, regeringen og Dansk Folkeparti.

Vi skal holde fast i, at frihedsrettigheder gælder for alle. Også for de mest rabiate. Også for dem vi hverken deler værdier eller Gud med. Alt andet vil være at hoppe med på de populistiske dagsordener og hælde vand på Hizb ut-Tahrirs mølle.

Besvar følgende spørgsmål om den udleverede tekst:

- 1 Analysér hvilke kommunikative funktioner teksten indeholder og identificér hovedsynspunkternes
 - a) påstand
 - b) belæg
 - c) hjemmel
 - d) modargument(er)
- 2 I afsnit 9: ("*Skal dansk politi...*") veksler forfatteren i udsagnsledets diatese. Analysér de anvendte verbal-handleformer grammatisk og diskursivt.
- 3 Inddel tekst-afsnit 10: "*Men vi almindelige muslimer(...) af ekstremisterne og politikerne.*" i syntaktiske trykgrupper, og markér den trykstærke stavelse i hver trykgruppe, samt alle vokalstød. Forklar på forekomster af:
 - a) reduktion
 - b) assimilation
 - c) modsætningstryk
- 4 Gør derefter rede for hvordan du med udgangspunkt i den syntaktiske trykgruppes bestanddele (trykstærke stavelse, evt. modsætningstryk, reducerede og/eller assimilerede stavelser, samt vokalstød) ville tilrettelægge praktiske øvelser i en lektion.
- 5 Forklar orddannelsen i de eksempler, der er markeret med fed.

LYTTØVELSE

Hjernekasen på p1: John Mogensen

Lyttøvelse 1. del

Instruktion: Lyt og besvar følgende spørgsmål så fyldestgørende som muligt.

1. Peter Lund-Madsen karakteriserer sangen *Så Længe Jeg Lever* med John Mogensen som en sang med en nærmest
2. Beskriv situationen: Hvem, hvad, hvor.
3. Hvordan beskriver han lytternes opmærksomhed?
 - a) Første omgang
 - b) Anden omgang
 - c) Tredje omgang
4. Hvordan betegner Peter Lund-Madsen sin ide og hvad gik den ud på?
5. Hvilken virkning havde den på publikum?

Hjernekasen på p1: John Mogensen

Lyttøvelse 2. del

Instruktion: Lyt og udfyld teksten med de manglende ord. Du vil høre ordene, og du skal skrive et eller to ord.

Henrik Schmidt Siversen, populær-musikforsker og gæst
Peter Lund-Madsen, hjerneforsker og programvært

PL-M: Hvorfor er der stadigvæk folk, der hører John Mogensen?

... altså, nu har jeg siddet og arbejdet med alle hans sange, og **(1)** __ det igennem.

Altså det er **(2)** __ __, og der er afsindigt mange tårer i det.

Og værtshuse, og **(3)** __ __, og alt hvad man skal have.

– før jeg gik ned i alt det her **(4)** __ – som teenager, faktisk kunne relatere til den.

Det var en ret god beskrivelse af den **(5)** __ i at falde i et hul.

... man gik til en eller anden fest, og ens **(6)** __ __ med en selv, ens ambition, det var, at lige om lidt, jeg skal bare have en øl, så går jeg hjem.

og så er klokken lige pludselig 6 om morgenen, og man **(7)** __ __ og skal møde op på arbejde kl. 9.

Så har han også nogle **(8)** __ __ i nogle andre sange, som er ...

Han mente selv dengang, at melodierne **(9)** __ __ til ham.

Han var rigtig, rigtig god til at **(10)** __ på nogle lækre ord.

SKRIFTLIG OPGAVE: (200-250 ord)

Giv et resumé af lytteøvelsen. Inkludér så mange detaljer som muligt om sangeren John Mogensen, hans sange og deres betydning for studieværten og gæsten.

Gør derefter rede for forbindelsen mellem indholdet i John Mogensens sange og hans eget liv.

Diskutér generelt, om det er ønskværdigt at kunstneres liv bruges som genstand i deres kunst.

OVERSÆTTELSE

BYEN OG VERDEN

Peer Hultberg, *Byen or verden*, ekstrakt

Det var sådan at man ligefrem kunne sige at byen berustes af skønhed da unge fru overlæge Leif T. Vestervang kom til Viborg, og for hendes eget vedkommende, var det ikke som trådte hun ind i en balsal opført specielt til hende, ganske vist, man kørte stadig i begge retninger i Sct. Mathiasgade, men selv i trængselen på dennes smalle fortove viste fru Inge at hun kunne få solen til at lyse. Overlægen valgte at bygge på den anden side af Nørresø, på en halv grund snedigt tiltusket fra pensioneret politifuldmægtig Anton Frisk-Jensen, Guldkysten kaldte man det endnu ikke, men familien Vestervangs arkitekttegnede villa med dens store glastruder var en af de faktorer der bidrog til navnet og fru Inge kom aldrig til at kende kvarterets nedgang. Fru overlæge Vestervang modtoges med glæde i byens forretninger, man fattede ganske vist hurtigt at hun sit udseende til trods var en yderst økonomist husmoder, men familien, indbefattet to unge piger, var stor nok og navnet mere end godt nok, der var ingen der ymtede det mindste når hun talte med førstedamen hos Grønkjær om lokale anliggender i tre kvarter for så blot at forlade forretningen med et fed strikkegarn der den følgende uge efter tre kvarters samtale byttedes fordi det ikke helt var den rigtige nuance. [...]

EL AMOR EN LOS TIEMPOS DEL CÓLERA

Gabriel García Márquez, *El amor en los tiempos del cólera*, ekstrakt

A los ochenta y un años conservaba los modales fáciles y el espíritu festivo de cuando volvió de París, poco después de la epidemia grande del cólera morbo, y el cabello bien peinado con la raya en el medio seguía siendo igual al de la juventud, salvo por el color metálico.

[...]

Almorzaba casi siempre en su casa, hacía una siesta de diez minutos sentado en la terraza del patio, oyendo en sueños las canciones de las sirvientas bajo la fronda de los mangos, oyendo los pregones de la calle, el fragor de aceites y motores de la bahía, cuyos efluvios aleteaban por el ámbito de la casa en las tardes de calor como un ángel condenado a la podredumbre.

Luego leía durante una hora los libros recientes, en especial novelas y estudios históricos, y le daba lecciones de francés y de canto al loro doméstico que desde hacía años era una atracción local. A las cuatro salía a visitar a sus enfermos, después de tomarse un jarro grande de limonada con hielo. A pesar de la edad se resistía a recibir a los pacientes en el consultorio, y seguía atendéndolos en sus casas, como lo hizo siempre, desde que la ciudad era tan doméstica que podía irse caminando a cualquier parte.